

ERLING THOMSEN

Offentliggjort d. 18. oktober 2017

Erling Thomsen blev født i 1938 i Hjortshøj. Da han var 12 år døde hans far, og Erling mistede mad- og livslysten, men to rekreationsophold i Frederikshavn hjalp lidt. Erling fortsatte derefter et langt liv med skiftende tilknytning til arbejdsmarkedet. Efter hustruens død i 2009 blev livet "træls" indtil en helt ny verden åbnede sig, da han købte sig en computer.

Interviewet af Jonas Sindberg, den 2. oktober 2017

HVORDAN VAR DIN BARNDOM?

Jeg boede sammen med min far, mor og bror i Hjortshøj, indtil min far døde 1950, og da var jeg 12 år gammel. Så blev min mor smidt ud. Huset eksisterer ikke længere i øvrigt. Der er bygget andelsboliger i stedet. Da min mor blev smidt ud der, købte hun et hus i Hesselballe af en mand deroppe, som var flyttet hjem til sin mor, fordi han var blevet skilt. Så de blev altså naboer, og så hjalp min mor altså til ved dem. Men så da moren døde, fik hun et værelse deroppe ved ham, og så solgte hun det andet hus. Og der boede hun så i 22 eller 23 år.

Men altså, efter min fars død i 1950 havde jeg det ikke særlig godt. Jeg ved ikke, om det var på grund af, at min far var død, men jeg spiste faktisk ikke rigtig noget. Og min mor kunne ikke rigtig finde ud af, hvad vi skulle gøre, men så fik hun fat i vores skolelærer. Han syntes så, at jeg skulle sendes på rekreation, og det var jo meget godt. Min mor fik så bevilliget nogle penge, så jeg kunne sendes på to ophold i Frederikshavn, hvor jeg var i to gange et halvt år, og det hjalp lidt på det. Men ellers havde jeg det godt nok som barn. Jeg gik i skole, som jeg nu skulle.

HVORDAN HAR DIT FORHOLD VÆRET TIL DIN BROR?

Det var rigtig fint. Der var godt nok lige en tid, hvor vi ikke snakkede sammen. Der var sådan set ikke nogen speciel grund til det. Vi gled bare lidt fra hinanden. Men da hans kæreste døde, deltog jeg i bisættelsen, og så begyndte vi så at komme sammen. Og nu snakker vi hver dag i telefon sammen. Han havde en veninde her i Aarhus, og han plejede at være med til hendes juleaften sammen med hendes sønner, men nu kommer han så hernede i stedet for, fordi hun er død.

ÆGTESKAB

HVORDAN MØDTE DU DIN KONE?

Det var nede i Folkets Hus i Amaliegade. Jeg ved ikke, hvad der er dernede i dag. Hun var i køkkenet, og jeg havde et eller andet ærinde, som jeg ikke lige kan huske. Jeg var nok en 23-24 år gammel. Så begyndte vi at gå i biografen, og så kørte det ellers bare derudad.

HVORNÅR BLEV I GIFT?

Vi blev gift i 1963. Der havde vi nok kendt hinanden i en to års tid. Og der boede vi så nede på Resedavej i sådan et sommerhus, som var et sommerhus vi havde lejet af en fiskehandler. Men der var ingen varme, så vi kunne ikke bruge det om vinteren. Der var så den her dame fra Vejlby, som vi kaldte for Bedste. Jeg ved ikke, hvorfor vi kaldte hende det. Hun var nok bedstemor. Jeg ved det ikke. Men altså, hun havde et hus ved siden af, som vi godt kunne leje. Og der var kakkelovn. Men da det så blev forår, skulle hun selv bruge huset, og så endte det så med, at vi flyttede herop i Vejlby. Jeg kan ikke helt huske, hvordan jeg fik fat i det, men vi lærte i hvert fald en, der hed Vestager at kende. Og hans kone havde en grøntforretning her for enden ad Vejlbygade, hvor der nu er en pizzeriaforretning. Der var også en slagter, som lejede den ene ende ud. Men de sørgede for, at vi fik lov til at bo lidt længere oppe ad vejen.

Derefter blev vi medlem af boligforeningen her [Boligforeningen 10. marts 1943], hvor vi startede med at bo i Vejlbj Vænge. Der var vi i en to-tre år, hvorefter vi så fik en bolig i Tranekærparken, hvor vi boede i 23 år. Siden 2001 har vi boet her i Vejlbj Hus.

HVORDAN VAR JERES ÆGTESKAB?

Uha, det var godt. Vi havde det godt sammen. Vi har været ude og rejse sammen – både i London til et bryllup og to gange på Tenerife. Tenerife er så godt nok tilbage i firserne. Ja, det var fint nok. Vi havde det godt sammen. Da jeg lærte hende at kende, arbejdede hun også for ISS med rengøring. Og dengang arbejdede hun nede på et psykiatrisk hospital.

HAR DU HAFT ANDRE KÆRESTER END ÅSE?

Ja, der var et par stykker, før jeg lærte Åse at kende. Men dem kan jeg dårligt huske efterhånden. Jeg kan ikke engang huske, hvad de hed. Jo, jeg havde en, der hed Tove engang. Hende lærte jeg sgu at kende på Samsø, så vidt jeg husker. Hun var veninde med min kusine der ved min faster og onkel. Og hun var sådan ovre på ferie, og vi blev lidt kærester, men det blev så ikke til noget. Jeg havde sgu en kæreste mere. Nej, det kan jeg ikke huske. Det er så mange år siden nu, så det kan jeg ikke huske.

JEG KAN FORSTÅ, AT I IKKE FIK NOGEN BØRN. HVAD SKYLDES DET?

Hun havde noget med underlivet, så det var ikke så godt. Nej, så det blev ikke til noget. Men det er også gået godt alligevel. Så det var sådan set meget godt, kan man sige.

ARBEJDSLIV

HVAD VAR DIT FØRSTE JOB?

Jeg havde en moster og en onkel i Heibergsgade derude, hvor Marselisborg ligger. Og lige på hjørnet, hvor Heibergsgade stødte op til Marselisborg lå der en bager, hvor min onkel skaffede mig en læreplads ved. Så jeg blev faktisk udlært bager. Jeg var der i fire år, men da jeg så var færdig med det sidst i 50'erne, var det ikke til at få job. Det var faktisk lidt ligesom i dag, du ved. Jeg kunne ikke skaffe noget job. Jeg var i bagerens fagforening, som lå ude på Skjernvej. Og der fik jeg så igennem fagforeningen nogle vikarjob, blandt andet ved en bager nede på Trøjborg. Det var dog kun vikarjob med otte til 14 dage, mens deres svend var syg eller sådan noget, så det kunne jeg ikke bruge til noget. Fastansættelse kunne jeg ikke få.

HVAD FANDT DU SÅ PÅ I STEDET?

Jamen, så prøvede jeg at tage ned til sådan et hvervekontor på Åboulevarden. Jeg ville nemlig gerne ud og sejle. Så jeg gik derned og spurgte, om de ikke kunne skaffe mig noget på et skib, du ved. Men det kunne de desværre ikke, for ved de fleste af jobbene på båden skulle man også være kok. Og jeg kunne ikke lave mad, så det duede altså ikke. Jeg endte så i stedet med at køre sammen med en fiskehandler, der havde sådan en Nimbus med sidevogn, der var indrettet til fisk. Ham kom jeg så til at køre lidt med herude i Risskov og sådan noget. Men det holdt så heller ikke, fordi han ikke rigtig ville give en ordentlig løn.

HVAD BLEV SÅ NÆSTE SKRIDT?

Så købte jeg Jyllandsposten. Min kone kendte jeg ikke dengang, så jeg kunne jo søge, hvor i landet det skulle være. Derigennem fandt jeg et job på et hotel i Fredericia, der hed Hotel Landsoldaten, og det passede mig egentlig meget godt, fordi jeg havde en onkel og moster i Fredericia, og de kunne hjælpe mig med logi. Så det job søgte og fik jeg. Jeg var der godt nok kun i et halvt års tid, fordi det var noget værre slæb med at bære kufferter op og sådan noget. Men der mødte jeg Dirch Passer, Rasmus Christiansen og alle mulige gamle skuespillere. De rejste nemlig rundt med Charles' Tante dengang, som de opførte på Fredericia Teater. Jeg var der så i et halvt år, og så kunne jeg heller ikke klare det mere. Det var fordi, at de ikke var for kloge på det hotel der.

HVORDAN VAR DE IKKE FOR KLOGE?

Altså, direktøren var sådan en ung fyr, og han kunne godt finde på at, selvom det regnede, sende mig ud og vande altankasser. Så sagde jeg, "Du er sgu ikke alt for klog. Når det regner?!". Så sagde han, "Jaja, de skal vandes!", "Det er godt med dig. De bliver ikke vandet i dag!", sagde jeg så. Jeg skulle også have kost dernede. Det var en del af aftalen. Men vi måtte ikke få friske kartofler. De skulle være skrællet dagen før. Og sovsen var ligeså tynd som vand. Det var noget forfærdeligt hundede. Og kokken var heller ikke for klog. Jeg kan huske engang, hvor jeg fik serveret halvt fordærvet kød, og så gik jeg hen til ham kokken i køkkenet og sagde, "Prøv lige at tage en gaffel og smag på det her!". Det ville han ikke. Det var godt nok, mente han. "Så kan du lade være!", sagde jeg så, "Det er pilråddent, det her!". Så slap jeg tallerkenen, som så røg ned på gulvet og gik i stykker. Så tog han fandme en stor kniv og rendte efter mig på gangene i hotellet der. Jeg tænkte bare, "Nu er det med at komme væk i en fart!", så jeg smuttede ud af en bagdør og så hjem.

Men da jeg så var kommet hjem på Ørnevej, kom jeg i tanke om, at det nok ikke var så godt, fordi jeg jo havde vagt. Jeg skulle jo være der egentlig. Så jeg tog tilbage igen og gik ned i køkkenet, men så var han gået hjem. Vi havde så sådan en vagtstue nede i kælderen til portieren, der kunne ringe efter os, når der var brug for hjælp. Og der gik jeg så ned, satte mig og lyttede til noget musik på sådan en transistorradio. Men så stod kokken sgu pludselig i døren, og jeg kunne jo ikke komme ud, fordi der kun var sådan et lille vindue. Så sagde han, "Må jeg godt have lov at høre lidt fodbold?". Så sagde jeg så, "Ja, hvis du opfører dig ordentligt!". Det endte jo så heldigvis med, at der ikke var nogle problemer alligevel.

LÆRTE DU NOGEN AT KENDE, MENS DU BOEDE I FREDERICIA?

De havde en kokkeelev og en tjenerlev. Og kokkeeleven var en pige, og hun var ellers frisk. Og så om aftenen sagde hun så, "Kom herved. Vi skal have noget at spise". Så gik hun sgu ned og tømte køleskabet. Så sagde jeg, "Hvad siger kokken nu til det?". Det ville hun blæse på. Så da fik vi noget ordentligt at spise. Men jeg var, som sagt, kun på hotellet i et halvt års tid.

HVAD FANDT DU SÅ PÅ EFTER HOTELLET?

Jamen, så kom jeg hjem igen her til Aarhus, men jeg kunne stadig ikke få noget job. Jeg tog så en tur til Samsø, fordi jeg havde en faster og en onkel derovre, som dyrkede asparges og kartofler. Der kunne jeg hjælpe lidt til og sådan noget. Og der kom så en bager fra Koldby, der kørte rundt på øen med brød, og så spurgte jeg ham, om han manglede en svend. Det var han nu ikke helt så vild med. Han ville hellere have en, der kunne køre rundt på øen med det der brød. Men det ville jeg ikke. Jeg tog hjem til Aarhus igen uden et job. Så en dag ringede han sgu ud til min mor om, at han godt ville ansætte mig som svend alligevel. Så sagde jeg, "Fint. Jeg tager sgu til Samsø nu". Det var såmænd fint nok derovre, indtil han så lokkede mig lidt i en fælde, fordi jeg selvfølgelig kom til at køre rundt med brød også. Så nogle dage arbejdede jeg fra klokken fire om morgenen til klokken ti om aftenen, og det var godt nok nogle lange dage. Jobbet var også sådan en lille afstikker. Jeg kan ikke huske, hvor lang tid jeg var der, men det var da lærerigt.

HVAD FANDT DU SÅ PÅ BAGEFTER DET?

Der lærte jeg vidst nok Åse at kende. Vi blev, som sagt, gift i 1963, og dengang valgte jeg at købe en båd og 19 garn, og så sejlede jeg ud og fiskede mellem Åkroen og Skødshoved. Der var sådan en sort kost, kaldte vi den, hvor det var godt at fiske. Men det viste sig, at jeg heller ikke kunne leve af det.

Jeg havde sådan en gammel Quickly-knallert. Sådan en med ballontank. Den brugte jeg til at fragte fisk ind til auktion, men det kunne vi jo ikke leve af. Åse hjalp mig med at ordne garnene, for det var jo lidt et hårdt arbejde. Vi sejlede ud og satte det om aftenen omkring en syv-tiden om aftenen, og klokken fire om morgenen skulle de hives ind igen. Ellers kunne jeg ikke nå auktionen klokken syv. Men det gik jo, som sagt, heller ikke, så vi solgte den båd. Så investerede jeg i en bil for at køre fisk rundt på landet i stedet, og det gjorde jeg i et års tid, men det gik så heller ikke, fordi der var en temmelig stor konkurrence, når man kom til de små byer. Der kunne komme 10 fiskehandlere til en by med 25 huse, og jeg var nummer 11. Så kan du godt se, at man skal have et godt salgstalant for at kunne sælge noget overhovedet. Jeg fik faktisk nogenlunde gang i det på et tidspunkt. Især ude i Hjortshøj, fordi folk kendte mig derude. Men så begyndte bilen at lave knuder, og så havde jeg ikke råd til at få den lavet, så det gik slet ikke.

Og så var jeg jo arbejdsløs igen og vidste ikke, hvad jeg nu skulle give mig til. Men så tog jeg et erhvervskørekort, og så søgte jeg ind til taxa. Først kom jeg til at køre for en, der hed Pinderup, som boede nede på Fortevej. Han havde sådan en stor amerikanerbil, du ved. Ligesom den fra Olsenbanden, som Benny kører i. Og den kom jeg til at køre i. Det var jo et skrummel at komme rundt med i de små gader inde i Aarhus. Men jeg kan huske engang, hvor jeg skulle hente nogle kunder ude ved Åkroen, og de skulle ind til byen. Og inden jeg havde set mig om, kørte jeg 120 på Strandvejen, og det var jo ikke så smart. Dengang var der nu ikke så meget politi.

Det var jo så godt nok en pirattaxa, og der er jo ikke nogle ordentlige forhold. Altså med arbejdstider og løn. Så jeg valgte at søge job hos Aarhus Taxa, og det var så i 1965. Og der kørte jeg ved den samme vognmand i ni år. Og der var der ordentlige forhold med arbejdstider osv. I 1974 blev 1222 og Aarhus Taxa slået sammen, og 1222 kommer ind med en masse biler, men ingen kunder. Og da vi kørte på procenter, var det jo svært at tjene til husleje. Så jeg stoppede der i 1974 og søgte i stedet ind til Flügger, malerfirmaet. De havde et sted nede i Sonnesgade i en kælder, og de havde lige bygget nyt her i Skejby, hvor jeg var med til at flytte ud faktisk. Og der kørte jeg så i tre og et halvt år, men fik så pludselig en prolaps nederst i ryggen. Og inde på sygehuset fik jeg at vide, at jeg ikke skulle gå tilbage til det job der, ellers ville jeg ligge på operationsbordet igen om et år. Så jeg måtte jo så sige op simpelthen, selvom jeg var ked af det. Der var jeg godt nok glad for at arbejde.

HVORFOR ENDTE DU MED AT FÅ PROLAPSEN, TROR DU?

Jamen, det var sådan noget med gulvtæpper, gammel ejendom, du ved, hvor man skulle løfte og vride sig. Og hvis der nu fx gik en maler oppe på øverste etage i et lejlighedskompleks, skulle jeg jo bære maling hele vejen op, og det kunne jeg altså ikke holde til.

Men da jeg så sagde op der, skulle jeg jo finde noget andet at lave. Så kom jeg jo i forbindelse med Socialkontoret i kontakt med en socialrådgiver, der hed Niels. Og første gang jeg var deroppe, sagde han, "Jamen, ved du hvad? Jeg synes, at du skal have en førtidspension!". "Førtidspension? Jeg skal ikke have nogen førtidspension. Jeg skal ud og bestille noget. Det passer mig ikke det der". Så fandt han i stedet noget til mig ude på Rørdrumvej ude i Brabrand, der handlede om at lave legepladser og reparere legetøj og sådan noget. Så skulle jeg køre en lille bil, og det gik rigtig fint. Men det var et sted, der var beregnet til, at belastede folk kunne komme ud og blive genoptrænet, så det fik jo også sin ende.

Derefter rendte jeg så fra Herodes til Pilatus efter et job. Jeg var selv nede ved Arbejdsformidlingen. Det gav nu ikke pote. Men så en dag ringede Niels til mig og foreslog mig at søge job nede på Munkeapoteket på Nørre Allé, fordi de manglede et bud dernede. Det valgte jeg så at søge. Der gik et par dage, og så ringede de så til mig og kunne fortælle, at jobbet var mit. Og der var jeg så de sidste 15 år af mit arbejdsliv fra cirka 1983 til 1998, hvor jeg så var med til at lukke apoteket helt. Det håbede vi på, at det ikke blev, men det blev det altså. Og så gik jeg på efterløn, fordi jeg var medlem af tømmernes fagforening fra et af mine tidligere jobs. Jeg har faktisk stadig kontakt med farmaceuten og en af assistenterne. De ringer ofte til mig på min fødselsdag og sådan noget. Det var en rigtig god arbejdsplads.

HVILKEN AF ALLE DINE ARBEJDSPLADSER KUNNE DU BEDST LIDE?

Jamen, det var nok apoteket. Men Flügger var også en rigtig god arbejdsplads. Jeg kan huske engang, mens jeg var ansat ved Flügger, hvor de holdt en kæmpe fest nede i en gammel maskinfabrik i Kolding, som de havde indrettet til formålet. De havde arrangeret, at Papa Bues Viking Jazzband med Bjarne Liller, samt et lokalorkester fra Fyn også, som vi dansede til. Og så blev vi indlogeret på hoteller rundt omkring. Åse og jeg boede i Haderslev. Og så havde de sat busser ind, som kørte hver halve time. Og så kunne folk bare stige af og på, når de havde lyst.

Ja, det var sgu en fin aften. Og de holdt såmænd også en anden fest i Rødovre, kan jeg huske. Men altså, apotekeren holdt jo også fest sommetider. Dengang apoteket havde 10-års jubilæum, blev vi alle sammen inviteret til Bønnerup Strand til spisning, dans og overnatning.

VEJLBYBORGER

HVORDAN VAR DET SÅ AT BLIVE PENSIONERET?

Lige i starten var det lidt træls ikke lige at have noget at give sig til, og så blev min kone syg, og hun døde i 2009 af brystkræft, og efter den tid var det da først rigtig træls. Men så fandt jeg på at købe en computer, som jeg købte for en syv år siden. I starten kom min nabo, Ole, ind og hjalp mig to gange en halv time for lige at hjælpe med at lave en e-mailadresse til mig og sådan nogle ting. Men ellers har jeg lært mig selv resten. Jeg har ikke været på kursus eller noget. Jeg trykker bare, og sker der noget, så sker der noget. Så jeg har selv lært mig det meste. Jeg er også blevet interviewet i forbindelse med, at jeg selv har lært at bruge min computer. Og ham formanden sagde, at det måske kunne inspirere andre ældre, der måske ikke turde hoppe ud i det.

HVAD BRUGER DU DIN COMPUTER TIL?

Jeg bruger den jo selvfølgelig til min mailadresse, netbank og de der praktiske ting. Men udover det hører jeg også musik med den via Yousee. Der er 80 millioner numre. Og så bruger jeg den i særdeleshed også til nyheder. Jeg kan også gå ind og finde billeder, fx nogle udflugter her fra Vejlbyhus, jeg har været med til. I maj måned sidste år tog de min hjemmehjælp fra mig. De kom og stillede mig en masse spørgsmål, og så endte det med, at de mente, at jeg ikke havde brug for hjælp. Men det har jeg altså. Jeg har det ikke ret godt altid på grund af ryggen. Men så satte jeg mig ved computeren, og så fandt jeg ud af, at der var et rengøringsfirma, der hed Servicehuset, som har en afdeling ude i Viby. Og det har jeg så fået op at køre, så jeg får rengøring en gang om måneden, hvor de kommer og støvsuger og sådan. Alt, hvad jeg køber ind, køber jeg desuden også over computeren. Så betaler jeg lidt for levering osv., men det gør jeg altså. Så jeg bestiller varer hver fredag, og så bliver de leveret hver tirsdag.

DU VIRKER TIL AT HAVE GODT STYR PÅ DET TEKNISKE.

Jeg havde også besøg af en tekniker, der skulle skifte mit modem den anden dag, så jeg kunne få noget hurtigere internet. Han sagde også, at jeg havde godt styr på det. Så ja, det har jeg sat mig meget ind i. Jeg har nu altid været sådan lidt teknisk interesseret.

Min bror i Randers er helt modsat. Det rager ham en høstblomst. Han kan slet ikke finde ud af det. Han har ikke engang en computer heller. Når jeg får noget nyt teknik, så sidder jeg altså bare med det, indtil jeg kan finde ud af det. Jeg fik en TV-boks her for nylig, og der brugte jeg hele weekenden på at finde ud af, hvordan det fungerer. Det var det samme, da jeg fik en computer. Der blev jeg også ved. Også selvom jeg sommetider kom ud for nogle store problemer. Det stopper mig ikke. Så bliver jeg bare ved. Jeg har nogle gange brugt en hel dag på det, indtil det faldt på plads.

OG DU HAR JO STORT SET BOET I AARHUS OG OMEGN HELE DIT LIV

Jaja. Vi har boet her i Vejlbj i over 50 år. Og vi har forresten lige haft sådan en byvandring, hvor vi havde vores præst med, som altså lige er gået af, og han kunne huske en del fra gamle dage. Det hele begyndte faktisk med, at mig og en, der hedder Peter, som også er beboer her, stod og snakkede på parkeringspladsen. Så kom afdelingsformanden og snakkede med. Og så snakkede vi lidt om Vejlbj i gamle dage og blev enige om, at det var en god idé at lave sådan en byvandring. Og det skulle jeg så stå for sammen med ham Peter der. Peter fik så fat i præsten derovre, fordi han kunne huske lidt mere, end jeg kunne faktisk, fordi han har været her i næsten ligeså mange år. Jeg kan huske, da vi gik en runde på kirkegården og kom ud derfra, pegede han over på et hus og sagde, "Ja, der boede Erling og Åse". Og det var jo meget sjovt. Jeg snakker af og til med ham. Jens Ole Henriksen hedder han. Vi har faktisk omme i lokalcenteret i kælderen en model af det gamle Vejlbj, og hvis man går ind på arkiv.dk på computeren, kan man finde billeder, der viser, hvordan Vikærsvej så ud i gamle dage. Det hvide derovre på den anden side var fx bager. Og så lå der ellers huse hele vejen op, hvor jeg jo kendte de fleste af dem. Jeg arbejdede endda sammen med nogen af dem.

Jeg kender stadig en del her fra området. Men de bliver jo ældre ligesom mig selv. Så kommer skavankerne jo, som man siger. Og nu bliver jeg jo 80 her til januar. Så det går sgu den gale vej. Så det er der ikke rigtig noget at gøre ved. Men jeg har haft et godt liv sådan set. Spændende også, med alle de forskellige jobs. Det var jo altid spændende, når man skulle starte et nyt sted, og jeg har prøvet lidt af hvert. Det har jeg da.

HVAD SYNES DU ELLERS OM AARHUS I SIN HELHED?

Altså, hvis man går lidt tilbage i tiden, syntes jeg, at det var en dejlig by, men i dag synes jeg, at det er noget rod med alt det vejarbejde. Jeg kører heller aldrig derind selv. Jeg har en bette bil, der står heromme, men jeg kører ikke derind, for det vil jeg ikke. Jeg kan ikke finde rundt derinde. Der er ensretning, og så må jeg ikke køre ind der. Det var meget nemmere i gamle dage. Der kunne man bare køre ind. Der var ikke alle de der ensretninger, og hvad der ellers er lavet.

BETRAGTER DU DIG SELV SOM AARHUSIANER?

Ja, det gør jeg. Eller 'vejlbyaner', eller hvad man siger. Vi har jo altid boet her i Vejlbj.

HVAD SYNES DU OM DEN MÅDE, AARHUS HAR UDVIKLET SIG PÅ?

Jeg er sgu ikke glad ved det. Det må jeg indrømme. Jeg er ikke vild med alt det der byggeri og højhuse og sådan. Og det herovre skal jo også væltes på et tidspunkt. Der skal de også til at bygge. Den gamle EDB-central derinde er jo tom, så det skal vidst også væltes, tror jeg nok. Vi har protesteret, men det er noget med, at de vil bygge højere end huset her, og det vil vi ikke have. For så tager det lyset fra mit køkken, og det gælder jo også for alle dem deropad. Men jeg ved ikke, hvor lang tid de er kommet med det der. Det tør jeg ikke sige. Det sker jo da en dag i hvert fald. Men hva' fa'en. Det kan jo være, at jeg ikke er her til den tid, og så kan jeg jo være ligeglad. Men Vejlbj er ødelagt. Det er den godt nok. Der er ikke meget tilbage af det gamle Vejlbj. Der er faktisk ikke meget andet, end de huse derovre. Og så er der lige nogle stykker på Vejlbjgade. Men ellers er der simpelthen ikke noget tilbage. Og her hvor vi sidder, var der købmand i gamle dage. Købmand Olsen hed han. Og det var lige her på det hjørne her. Og så lidt længere henne var der en trikotageforretning. Ejet af en Nielsen, som havde to sønner. Den ene søn var ham, der kørte cykelløb. Par nummer syv – Kay Werner og Palle Lykke. Og så var der en købmand mere. Og længere henne var der en kiosk, der solgte ugeblade og sådan noget. Og så var der slagteren, og bageren og en bager længere nede. Så der har været ret mange forretninger her. Men lige her på hjørnet var der en købmand her. Det er faktisk hans baglokale, vi sidder i. Engang blev der lagt nogle billeder i Lejlighedsavisen, hvor man kunne se hjørnet her, og hvor der stod "Købmand" over. Der stod faktisk "Købmand" lige over min dør. Så det er jo meget sjovt. Længere henne var der en barber også, næsten derhenne ved Grenåvej. Der hvor VVS-manden nu holder til. Så der var sgu mange butikker her.

FILMNØRD

GÅR DU I KIRKE OFTE?

Nej, det gør jeg ikke. Kun i højtiderne. Jo, jeg er kristen, men jeg besøger sgu ikke kirken. Men dengang jeg var i bagerlære, gik jeg meget i biografen.

I BIOGRAFEN?

Ja, for dengang lå der jo en biograf på hvert gadehjørne næsten. Og det var der sidst i halvtredserne, og der var jo ingen TV dengang.

Så jeg gik i biografen, og dengang kørte der jo sporvogne. Så jeg kunne starte i det gamle Folketeater til fem-forestillingen. Den lå der, hvor Arbejdernes Landsbank ligger i dag på M. P. Bruuns Gade. Så kunne man starte derude, og når så den forestilling var slut, sprang jeg på sporvognen måske ned til Regina, der lå nede på hjørnet af Sønder Allé. Og der kunne jeg så se syv-forestillingen. Og så kunne jeg måske køre op til Palads på Trøjborg. Den ligger der jo stadigvæk den biograf, men nu hedder den jo så ikke længere Palads. Så dengang gik jeg jo meget i biografen, og det var også der, at jeg blev bidt af film. Jeg er sådan set lidt filmnørd. Det er derfor, jeg har alle de film. Der er næsten ikke en aften nu om dage, at jeg ikke ser en film.

HVAD SER DU FOR NOGLE FILM?

Det kan være action-film, komedier, romantiske film. Det er sådan lidt forskelligt.

HVAD SÅ DU SIDST?

Puha, det kan jeg sørme ikke lige huske. Jo! Det var i aftes. Der så jeg den der Sex Tape med Cameron Diaz og ham der den mandlige skuespiller. Ham kan jeg ikke lige huske, hvad hedder. Den havde jeg nu set på nettet, men den ville jeg egentlig gerne se igen. Men ellers har jeg en masse action-film liggende på min harddisk. Der ligger nok en 30 eller 40 film, som er forskellige genrer. Der er nogle skuespillere, jeg godt kan lide at se. Meg Ryan for eksempel. Hende kan jeg godt lide at se i komedier og sådan noget. Sean Connery, og nogle James Bond-film. Og dem kan jeg også godt finde på at se på nettet. Det eneste, jeg ikke bryder mig om, er gysere. Det ser jeg ikke. Heller ikke Science Fiction. Der skal helst være noget hold i det. Jeg ser også nogle af de gamle danske film, men dem skal jeg så betale lidt for at se. De koster som regel 19 kroner. Ellers så betaler jeg 99 kroner til Yousee per måned, og så ligger der ellers en masse film der, jeg kan se. Men ikke de danske. Det er sådan noget med rettigheder. Hver måned får jeg sådan en kode på sms, du ved. En gavekode. Så kan jeg vælge en film, der koster 49 kroner. Det var et abonnement, jeg fik lavet, da jeg fik telefonen her. Nu har jeg ikke nogen smartphone, for det gider jeg ikke have. Men den her købte jeg i Yousee inde i storcentret. Og den har, hvad jeg har brug. Bare jeg kan snakke fra a til b og sms'e og sådan noget, så er det fint nok til mig. Og så fik jeg mig sådan et abonnement, som gav mig en gavekode til en film hver måned. Men jeg kan jo kun bruge den én gang. Jeg betaler jo også 99 kroner om måneden for at kunne se mange andre film. Og så kan jeg så se, at nogle af de film, der koster 49 kroner, pludselig ligger under abonnementet. Og så kan jeg jo se den der. Så de bytter lidt rundt på dem engang imellem. Det er fint nok.

Jeg kunne jo også godt abonnere på det der Netflix, men det gider jeg sgu ikke. Jeg har Youbio, og det er rigeligt for mig, og det er alligevel nogenlunde de samme film, der ligger der, for jeg har været inde og kigge på Netflix, og jeg kan se, at de har de samme titler.

HAR DU ELLERS HAFT NOGEN HOBBYER I DIT LIV?

Næ, ikke rigtigt.

DU HAR HELLER IKKE DYRKET NOGET SPORT?

Nej, det er slet ikke mig. Jeg bliver sur og gal på fjernsynet, når de sender det rådne fodbold og håndbold. Så er der nemlig nogle programmer, der udgår. Så der er altid et eller andet, jeg gerne vil se, som bliver udsat. Men det er jo så lige meget nu, når jeg ser det med TV-boksen. Så kan jeg bare gå ind og finde programmerne.

Jo, nu ved jeg sgu da, hvad det var for en film, jeg så sidst! Far til Fire På Landet. Den gamle altså. De nye er jeg ikke så vilde med. Men de gamle kan jeg godt lide at se. De gamle skuespillere. Jeg har også en masse stående nede på hylden der. Der står alle Morten Korch-film, for det var jo, hvad jeg så i 50'erne, da jeg gik i biografen. Men jeg ser også moderne film. Fx den der "Knight and Day" med Cameron Diaz og Tom Cruise. Det er også en god film. Og også den der ved siden af, som hedder "Salt" med Angelina Jolie. Og så har jeg en, der hedder A-Team med Liam Neeson, og hvad fanden de ellers hedder. Det er sådan noget, jeg godt kan lide at se. Noget, hvor der er noget gang i den, noget fut i, du ved. Så er jeg godt tilfreds. Så er jeg godt underholdt.

HAR DU HAFT NOGLE DRØMME I DIT LIV?

Ikke sådan rigtigt. Eller jo, jeg ville jo gerne have været ude og sejle og opleve verden, men man skulle jo være kok, og jeg kunne ikke lave mad, så de ville ikke ansætte mig eller henvise mig til et rederi, så det blev ikke til noget. Men ellers havde jeg ikke nogen drømme overhovedet. Det kørte bare.